

PROCEDURA DE CODECIZIE

Procedura de codecizie (prevăzută de art. 251 al Tratatului instituind Comunitatea Europeană, TCE – în anexa) se aplică în acele domenii pentru care legislația este adoptată în comun de Parlamentul European și, respectiv, Consiliu. În vastă majoritate ca cazurilor, Consiliul decide cu majoritate calificată. Procedura a fost introdusă prin Tratatul de la Maastricht și a fost modificată prin Tratatul de la Amsterdam (în sensul simplificării – de ex. prin introducerea posibilității obținerii acordului după prima lectură – și al extinderii domeniului de aplicabilitate).

Se aplică mai ales în cazul următoarelor formate ale Consiliului: Competitivitate; Mediu; Ocuparea forței de muncă, politica socială, sănătate și protecția consumatorului; Transporturi, telecomunicații și energie; Educație, tineret și cultura, precum și (parțial) Agricultură și pescuit. Din această cauză dosarele de co-decizie sunt pregătite, în marea majoritate, de COREPER 1 (partea I).

1. Prima lectură a PE și, respectiv, a Consiliului (nu are limită de timp)

Circa 50 % din legislația se adoptă în prima lectură a procedurii de codecizie.

Comisia prezintă propunerea de act normativ și o transmite simultan Consiliului și PE, care o analizează în paralel.

În Consiliu se analizează propunerea de act normativ în cadrul grupurilor de lucru formate din experți guvernamentali din Statele Membre și prezidate de către delegația SM care deține Presedinția.

În PE este numit un raportor care pregătește un proiect de *prima opinie*. Proiectul este discutat și amendat în Comisia Parlamentară de resort și apoi dezbătut în plen, unde trebuie să fie adoptat cu majoritatea simplă (= 50%+1 din MPE prezenți). Se adoptă **Opinia PE** (prima lectură a PE).

Opinia este trimisă Consiliului, care, în cadrul primei lecturi a Consiliului :

- **o accepta** → **actul normativ este adoptat de Consiliu** și trimis Președinților și Secretarilor generali ai Consiliului și PE și publicat în Monitorul Oficial.

sau

- **o respinge** → atunci Consiliul trebuie să adopte o **Poziție Comună**. Aceasta va reprezenta documentul pe care se va desfășura cea de-a doua lectură a PE.

Nota:

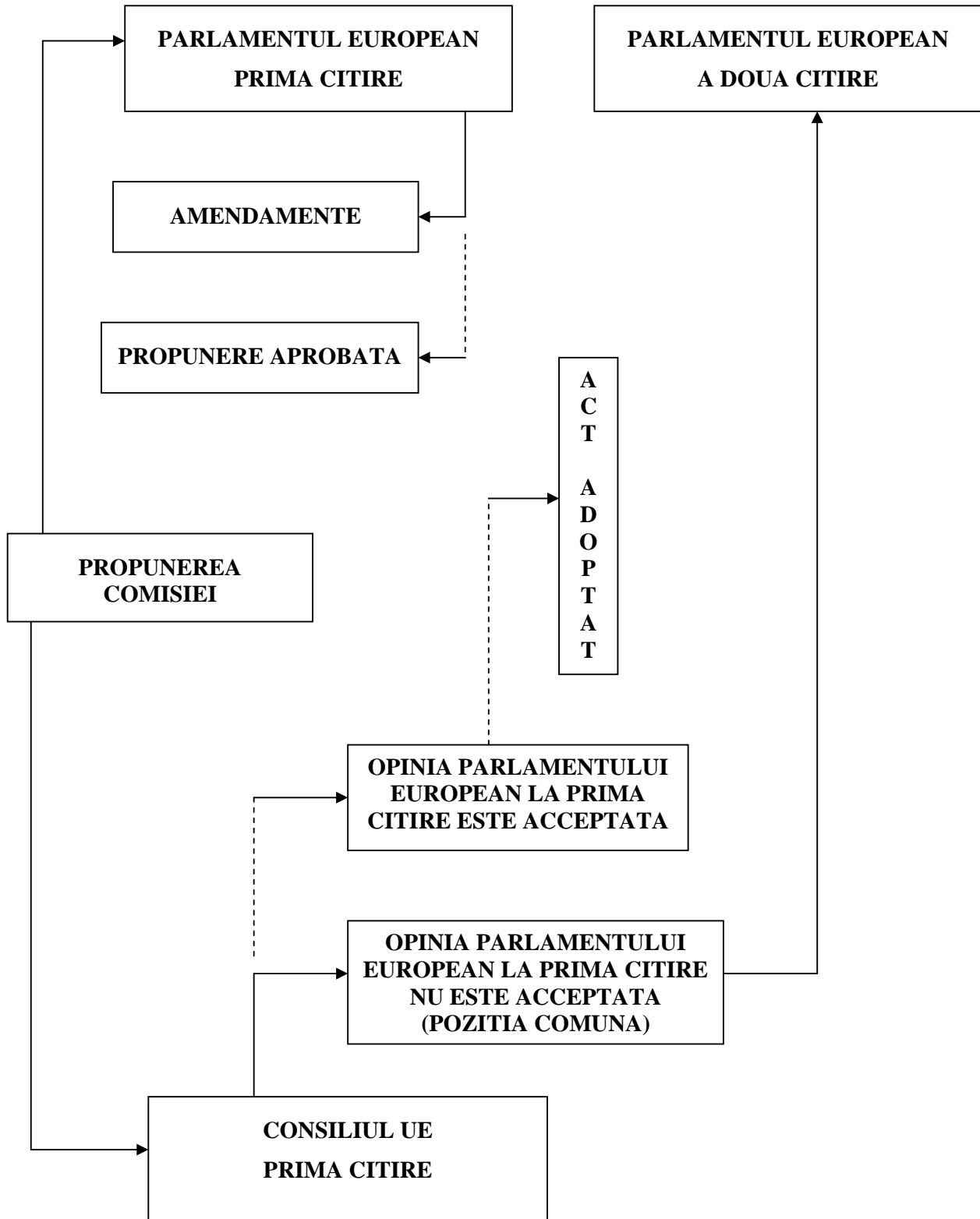
Încă din această etapă, în scopul accelerării adoptării actului legislativ și evitării ajungerii la o a doua lectură, au loc mai multe reuniuni informale între PRES și raportorul PE pentru armonizarea pozițiilor și favorizarea ajungerii la un acord între Consiliu și PE (care se va formaliza prin acceptarea de către Consiliu a Opiniei PE, negociată/agreată în prealabil).

Există posibilitatea ca prima lectură în cadrul Consiliului să fie terminată înainte de adoptarea Opiniei PE. În astfel de condiții, documentul Consiliului se numește „general approach”, titlatura utilizată pentru a permite ca, formal, Opinia PE să fie prima poziție adoptată.

PROCEDURA DE CO-DECIZIE – PRIMA FAZA

FARA TERMEN LIMITA

3 (+ 1) LUNI

Este etapa in care pozițiile naționale au șansele cele mai mari de a fi promovate (atat in cadrul Consiliului cat si la nivelul PE). Poziția naționala este in sa condiționata de Opinia PE (daca proiectul se adopta in prima lectura).

Daca nu este acceptata Opinia PE, poziția naționala este înlocuita de Poziția Comuna a Consiliului, iar interesele specifice urmeaza a fi promovate doar in raport cu modificările (amendamentele) la Poziția Comuna.

2. A doua lectura

a) A doua lectura a PE – (limita de timp 3 +1 luni)

A doua lectura in PE are loc daca s-a adoptat, de catre Consiliu, Pozitia Comuna.

Termenul la care PE trebuie sa decidă asupra acesteia, in sesiune plenara este de 3 luni, de la primirea sa formală. Termenul poate fi extins cu o luna. Termenul este respectat daca PE votează in plen asupra Poziției Comune.

In cazul in care **PE nu ia o decizie in acest interval, Poziția Comuna se considera a fi aprobata** de către PE (*nota: se aplica, practic, „silent approval”*).

Daca in sesiunea plenara:

- PE **aproba** Poziția Comuna → **actul normativ este adoptat** in forma Poziției Comune si trimis SG si Presedintilor Consiliului si PE si publicat in Monitorul Oficial.
- PE **respinge** Poziția Comuna cu majoritatea absoluta a MPE, adică 367 voturi (50%+1 din membri) → **actul normativ a fost respins** si procesul legislativ s-a încheiat. Dosarul poate fi reexaminat doar pe baza unei noi propuneri a COM.
- PE **propune** amendamente la Poziția Comuna, votate de către majoritatea absoluta a MPE → rezultatul este prezentat Consiliului si COM. Comisia are obligatia sa elaboreze o opinie asupra amendamentelor.

b) A doua lectura a Consiliului – (in limita a 3 +1 luni)

Acest termen începe la data primirii oficiale, la Consiliu, a amendamentelor adoptate la a doua lectura a PE, privind Pozitia Comuna. Comisia transmite, de asemenea, Consiliului, opinia sa privind amendamentele.

In cazul in care Consiliul:

- **accepta in întregime amendamentele PE** → **actul normativ a fost adoptat** in forma Poziției Comune amendate si trimis SG ale Consiliului si PE, precum si Presedintilor Consiliului si PE, urmând a publicat in Monitorul Oficial.
- **nu sunt acceptate in întregime** → atunci se convoacă Comitetul de Conciliere.

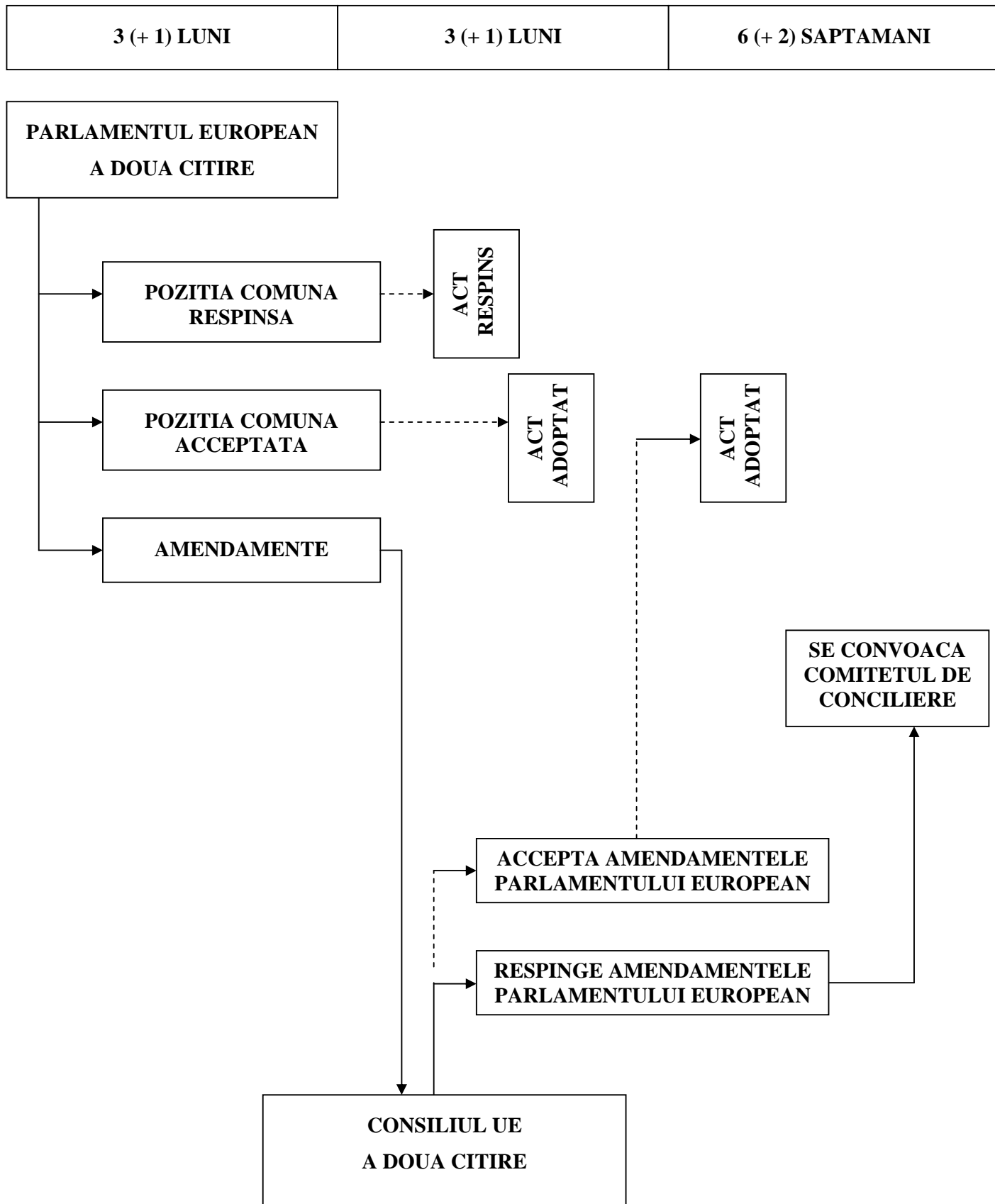
Nota:

Concilierea este o procedura constrangatoare, anevoioasa, astfel incat in general cele doua institutii incearca evitarea sa.

In consecinta, ca si in cazul primei lecturi, si in aceasta etapa au loc mai multe reuniuni informale intre PRES si raportorul PE (sau alti membri ai Comisiei de specialitate) pentru armonizarea pozitiiilor si favorizarea ajungerii la un acord intre Consiliu si PE (care se va formaliza ulterior prin acceptarea fie de catre PE a Pozitiei Comune fie prin acceptarea de catre Consiliu a tuturor amendamentelor PE).

Aceste reuniuni se numesc „dialoguri informale”, intrucat Comisia participa in mod obligatoriu.

PROCEDURA DE CO-DECIZIE – A DOUA FAZA

3. Concilierea (in limita a 6 + 2 saptamani)

Consiliul notifica formal PE ca nu poate accepta toate amendamentele acestuia la Pozitia Comuna.

Președintele Consiliului convoacă împreună cu Președintele PE, Comitetul de Conciliere, care se întrunește în prima sa reuniune formală.

a) Pregătirea concilierii

Termenul de derulare al procedurii de conciliere este de 6 săptămâni de la data primei reuniuni a Comitetului de Conciliere, cu posibilitatea de a fi extins cu încă 2 săptămâni.

Intrucât nu există obligația suprapunerii celor două date (a notificării de către Consiliu și, respectiv, a întrunirii Comitetului de Conciliere). Concilierea propriu-zisă este precedată de o serie de contacte informale între cele 3 părți – PE, Consiliu și Comisie – cunoscute sub denumirea de **dialoguri informale**.

Dialogurile informale sunt conduse, din partea Consiliului, de Președintele COREPER 1, de regulă în baza unui mandat COREPER 1. Rezultatele acestor dialoguri sunt prezentate COREPER 1 pentru examinare. Pentru anumite chestiuni, dialogurile pot fi precedate sau urmate de întâlniri de specialitate între Secretariatele celor trei instituții, la care participă de regulă și Președinția grupului de lucru.

Dialogurile pot permite obținerea unui acord încă de la prima reuniune a Comitetului de Conciliere (unde se formalizează acordul convenit în prealabil).

b) Comitetul de Conciliere

Comitetul de Conciliere:

- **Consiliul** este reprezentant, din partea Președinției, de ministrul care conduce lucrările formatului competent precum și, de regulă, de membrii COREPER 1 (au fost însă cazuri când anumite state au fost reprezentate și la nivel de secretar de stat, pentru a sublinia sensibilitatea chestiunii);
- din partea **PE** participă 25 membri și 25 locuitori (ultimii având dreptul să voteze doar în cazul în care membrul grupului politic pe care îl reprezintă este absent). Trei Vicepreședinți ai PE sunt membri permanenți al Comitetului de Conciliere și prezidează pe rând. Ceilalți 22 MPE sunt numiți de către grupurile politice din PE, însă marea majoritate aparțin Comisiei Parlamentare de resort.
- **Comisia** este reprezentată, de obicei, de comisarul de resort. Comisia are rolul de a reconcilia pozițiile PE și ale Consiliului.

Comitetul de Conciliere este co-prezidat de către un vicepreședinte al PE și de ministrul SM care deține Președinția.

Pentru atingerea la un acord este necesară:

- **Majoritatea calificată** în cadrul delegației Consiliului (sau chiar unanimitatea acolo unde este prevăzută de TEC)
și
- **Majoritatea simplă** în cadrul delegației PE.

Cu puțin înainte de întrunirea Comitetului de Conciliere, cei doi co-președinți și comisarul responsabil se întâlnesc în cadrul unui **dialog formal** pentru o analiză de ansamblu asupra chestiunilor implicate în conciliere și stabilirea celei mai bune metode de abordare a lor în cadrul întrunirii. Acest dialog este precedat, de regulă, de o reuniune prealabilă a fiecărei delegații.

La dispoziția Comitetului de Conciliere se află:

- Propunerea Comisiei;
- Poziția Comuna a Consiliului;
- Amendamentele propuse de PE și opinia Comisiei;
- un document de lucru comun elaborat de delegațiile Consiliului și PE care cuprinde două părți: (a) elementele asupra cărora s-a ajuns deja la un compromis în cadrul reuniunilor / dialogurilor informale și (b) punctele nerezolvate încă cu pozițiile de negociere respective (de obicei un tabel cu 4 coloane).

Comitetul de conciliere se întâlnește alternativ, la sediul Consiliului și al PE. Această regulă alternativă se aplică de la un dosar la altul, precum și în cadrul fiecărui dosar. Există excepții de la această regulă din motive organizatorice (disponibilitatea sălilor de întrunire și/sau a echipelor de interpreți).

Instituția care găzduiește prima întrunire a Comitetului de Conciliere este responsabilă de editarea textului comun și a scrisorii de trimitere, iar, după adoptarea definitivă a actului legislativ în chestiune de către PE și Consiliu, de semnarea actului legislativ de către Președinții PE și CE, precum și de publicarea acestuia în Monitorul Oficial.

Dacă acest Comitet nu reușește să aprobe textul comun în termenul prevăzut, actul propus este considerat a fi fost neadoptat.

4. A treia lectură (termen limită: 6 + 2 săptămâni)

Dacă Comitetul de Conciliere aprobă un text comun, ambele instituții au un termen limită de 6+2 săptămâni în care **sa adopte** actul în discuție, în acord cu textul comun. Perioada de 6 săptămâni, care poate fi prelungită cu încă 2 săptămâni, începe la data aprobării textului comun, care nu corespunde în mod necesar cu data ultimei întruniri a Comitetului de Conciliere, ci cu data semnării de către cei 2 Președinți ai Comitetului, a scrisorii adresate Președinților PE și Consiliului, scrisoare care conține textul agreat în comun.

Dacă una dintre instituții nu adoptă actul propus în perioada prevăzută, acesta este considerat ca neadoptat.

Article 251 of the EC Treaty

1. Where reference is made in this Treaty to this Article for the adoption of an act, the following procedure shall apply.

2. The Commission shall submit a proposal to the European Parliament and the Council. The Council, acting by a qualified majority after obtaining the opinion of the European Parliament,

- if it approves all the amendments contained in the European Parliament's opinion, may adopt the proposed act thus amended;
- if the European Parliament does not propose any amendments, may adopt the proposed act;
- shall otherwise adopt a common position and communicate it to the European Parliament.

The Council shall inform the European Parliament fully of the reasons which led it to adopt its common position. The Commission shall inform the European Parliament fully of its position.

If, within three months of such communication, the European Parliament:

(a) approves the common position or has not taken a decision, the act in question shall be deemed to have been adopted in accordance with that common position;

(b) rejects, by an absolute majority of its component members, the common position, the proposed act shall be deemed not to have been adopted;

(c) proposes amendments to the common position by an absolute majority of its component members, the amended text shall be forwarded to the Council and to the Commission, which shall deliver an opinion on those amendments.

3. If, within three months of the matter being referred to it, the Council, acting by a qualified majority, approves all the amendments of the European Parliament, the act in question shall be deemed to have been adopted in the form of the common position thus amended; however, the Council shall act unanimously on the amendments on which the Commission has delivered a negative opinion. If the Council does not approve all the amendments, the President of the Council, in agreement with the President of the European Parliament, shall within six weeks convene a meeting of the Conciliation Committee.

4. The Conciliation Committee, which shall be composed of the members of the Council or their representatives and an equal number of representatives of the European Parliament, shall have the task of reaching agreement on a joint text, by a qualified majority of the members of the Council or their representatives and by a majority of the representatives of the European Parliament. The Commission shall take part in the Conciliation Committee's proceedings and shall take all the necessary initiatives with a view to reconciling the positions of the European Parliament and the Council. In fulfilling this task, the Conciliation Committee shall address the common position on the basis of the amendments proposed by the European Parliament.

5. If, within six weeks of its being convened, the Conciliation Committee approves a joint text, the European Parliament, acting by an absolute majority of the votes cast, and the Council, acting by a qualified majority, shall each have a period of six weeks from that approval in which to adopt the act in question in accordance with the joint text. If either of the two institutions fails to approve the proposed act within that period, it shall be deemed not to have been adopted.

6. Where the Conciliation Committee does not approve a joint text, the proposed act shall be deemed not to have been adopted.

7. The periods of three months and six weeks referred to in this Article shall be extended by a maximum of one month and two weeks respectively at the initiative of the European Parliament or the Council.

Declaration on respect for time limits under the co-decision procedure

The Conference calls on the European Parliament, the Council and the Commission to make every effort to ensure that the co-decision procedure operates as expeditiously as possible. It recalls the importance of strict respect for the deadlines set out in Article 189b of the Treaty establishing the European Community and confirms that recourse, provided for in paragraph 7 of that Article, to extension of the periods in question should be considered only when strictly necessary. In no case should the actual period between the second reading by the European Parliament and the outcome of the Conciliation Committee exceed nine months.